

22

OFFICIVM SEPTEM DOLORUM B. MARIÆ V.

IN OMNIBUS HISPANIARUM Regnis ſub ritu duplici celebrandum Dominica III. Septembris.

EX CONCESSIONE S.R. CONGR. ſub die 17. Septembr. 1735. annuente SS. D.N. Clem. XII. die 20. ejuſdem menſis, & anni.

IN PRIMIS VESPERIS.

Aña. QUò abiit Dilectus tuus, ò pulcherrima Mulierũ? Quò declinavit Dilectus tuus, & quæremus eum tecum? *Pſalm.* Dixit Dñus. *cum reliquis de Offic. B. M. V.*

Aña. Recedite à me, amarè flebo, nolite incumbere, ut cõſolemini me.

Aña. Non eſt ei ſpecies, neque decor, & vidimus eum, & non erat aſpectus.

Aña. Aplanta pedis uſque ad verticem capitis non eſt in eo ſanitas.

Aña. Fulcite me floribus, ſtipate me malis, quia amore langueo.

Capit. Thr. 2.

CUI comparabo te? vel cui aſſimilabo te, Filia Jeruſalem? cui exæquabo te, & conſolabor te, Virgo filia Sion? Magna eſt velut mare contritio tua.

Hymnus.

O Quot undis lachrymarũ,
Quo dolore volvitur,
Luctuoſa de cruento
Dum revulſum ſtipite
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium.

Os ſuave, mitte pectus,
Et latus dulciſſimum,
Dexteramq̄; vulneratam,
Et ſiniſtram ſauciam,
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lachrymis.

Centieſque, millieſque
Stringit arctis nexibus,
Pectus illud, & lacertos,
Illa figit vunera,
Sicque tota colliqueſcit
In doloris oſculis.

Eja, Mater, obſecramus
Per tuas has lachrymas,

Filiique triste funus.
Vulnerumq;purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.
Esto Patri, Filioque,
Et coævo Flamini;
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria;
Et perennis laus, honorque
Hoc, & omni sæculo. Amen.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Manificat.

Aña. Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me Sol, Filii matris meæ pugnaverunt contra me.

ORATIO.

Deus, in cujus Passione, secundùm Simeonis Prophetiam, dulcissimam animam Gloriosæ Virginis, & Mat. Mariæ Doloris gladius pertransivit: Concede propitius, ut qui dolores ejus venerando recolimus, Passionis tuæ effectum fœlicem consequamur. Qui vivis, & c.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Stemus juxta Cru-

cem

cem cum Maria, Matre Jesu. * Cujus animam doloris gladius pertransivit.

Psal. Venite exultemus, &c.

Hymnus.

IN toto subitus
vespereat polo,
Et Sol attonitum
præcipitet diẽ,
Dum sævæ recolo ludibriũ necis,
Divinamque catastrophem.

Spectatrix aderas
supplicio Parens,
Malì uda, gerens
cor adamantinum;
Natus funerea
pẽdulus in Cruce
Altos cùm gemitus dabat.

Pendens ante oculos natus, atrocibus
Sectus verberibus; natus hiantibus
Fossus vulneribus; quot penetrantibus,
Te conficit aculeis?

Heu! sputa, alapæ, verbera, vulnera
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quàm varia pium
Cor pressere tyrannide!

Cunctis intereà stat generosior
Virgo Martyribus:

bus : prodigio novo.
In tantis moriens non morerisPa-rens
Diris fixa doloribus.
Sit summæ Triadi gloria, laus,ho. nor,
A qua suppliciter, solicita prece,
Posco Virginei roboris æmulas
Vires rebus in asperis. Amen.

In i. Nocturno.

*Aña.*Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgũt adversum me.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicati sunt ,qui tribulant me?* multi insurgũt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Domine susceptor meus es:* gloria mea,& exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi:* & exaudivit me de mõte sancto suo.
Ego dormivi ,& soporatus sum : * & exurrexi , quia Dñus.suscepit me:
Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine , salvum me fac Deus meus.
Quoniam tu percusisti omnes adversantes

versantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri.

Aña. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Aña. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalmus 10.

IN Dño. confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in mõtem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit.

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum

rum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus. Gloria Patri.

Aña. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Aña. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Psalmus 30.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacuè.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, & lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus;

Quoniam defecit in dolore vita mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmita est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valdè: * & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: oblivioni datus sum, * tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum cõmorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meã consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu

nu inimicorũ meorum, * & à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, & deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, & in abusione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Dñe. * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in cõnspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ, * à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudisti vocem orationis meæ, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti

ejus : * quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino. Gloria Patri.

Aña. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio i. Thr. 1.

PLorans ploravit in nocte, & lachrymæ ejus in maxillis ejus: non est, qui consoletur eam ex omnibus charis ejus: Omnes amici ejus spreverunt eam, & facti sunt ei inimici. Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: Subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, & domi mors similis est. Audierunt quia ingemisco ego, & non est, qui consoletur me.

℟. Simeon vir justus, & timoratus dixit ad Mariam: Tuam ipsius animam pertransibit gladius. ℣. Ne voce-

cetis me pulchram, ſed amaram, quia amaritudine valdè replevit me omnipotens. Tuam ipſius animam pertranſibit gladius.

Lectio ii. Thr. 2.

CUI comparabo te? vel cui aſſimilabo te filia Jeruſalem? Magna eſt enim velut mare contritio tua, quis medebitur tui? plauſerunt ſuper te manibus omnes tranſeuntes per viam: ſibilaverunt, & moverunt caput ſuum ſuper filiam Jeruſalem: Hæccine eſt urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium univerſæ terræ? Aperuerunt ſuper te os ſuum omnes inimici tui: ſibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: devorabimus.

℟. Surge, & accipe puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et eſto ibi, uſque dum dicam tibi.

℣. Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat ſalus in Iſrael. Et eſto ibi.

Lectio iii.

FEcit Dominus que cogitavit, complevit ſermonem ſuum, quem præceperat à diebus antiquis: deſtruxit, & non pepercit, & lætificavit ſuper te inimicum, & exaltavit cor-

cornu hoſtium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum ſuper muros filiæ Sion: Deduc quaſi torrentem lachrymas per diem, & noctem, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. Fili, quid feciſti nobis ſic? * Ego, & Pater tuus: * Dolentes quærebamus te. ℣. Quid eſt, quod me quærebatis? In his, quæ Patris mei ſunt, oportet me eſſe. Ego, & Pater tuus.

Gloria Patri, &c. Dolentes quærebamus te.

In ii. Nocturno.

Aña. Factum eſt cor meum tamquã cera liqueſcens in medio ventris mei.

Pſalmus. 21.

DEus Deus meus, reſpice in me; quare me dereliquiſti? longè à ſalute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto habitas, * laus Iſrael.

In te ſperaverunt patres noſtri: * ſperaverunt, & liberaſti eos.

Ad te clamaverunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.

Ego

Ego autem ſum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriſerunt me: * locuti ſunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * ſalvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxiſti me de ventre: * ſpes mea ab uberibus matris meæ: In te projectus ſum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne diſceſſeris à me.

Quoniam tribulatio proxima eſt: * quoniam non eſt qui adjuvet.

Circundederunt me vituli multi: * tauri pingues obſederunt me.

Aperuerunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rapiens, & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: * & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxiſti me;

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt, & inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defensionem meam conspice.

Erue à framea Deus animam meam: * & de manu canis unicã meam.

Salva me ex ore leonis: * & à cornibus unicornium humilitatẽ meam.

Narrabo nomen tuũ fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eũ: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me: * & cum clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam

dam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, & convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * & ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt & adoraverũt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * & annuntiabunt cæli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus. Gloria Patri.

Aña. Factum est cor meum tãquam cera liquescens in medio ventris mei.

Aña. Deus vitam meam annuntiabi tibi; posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Con-

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumq; die invocavero te; * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua; * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti

ti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri,&c.

Aña. Deus vitam meam annuntiavi tibi;posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Aña. Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die, ac nocte.

Psalmus 41.

QUemadmodũ desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte:* dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea: * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniã adhuc confitebor illi: * salutare

tare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipſum anima mea conturbata eſt: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, & Hermoniim à mõte modico.

Abyſſus abyſſum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſierunt.

In die mandavit Dominus miſericordiam ſuam: * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contriſtatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies: Ubi eſt Deus tuus? *quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniã adhuc confitebor illi: * ſalutare vultus mei, & Deus meus.

Gloria Patri, &c.

Aña. Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die, ac nocte.

℣. Faſciculus myrrhæ dilectus meus mi-

mihi. ℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio iv.

MArtyriū Virginis tam in Simeonis prophetia, quàm in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Jesu) in signum cui contradicetur; & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransivit gladius. Verè tuam, ò Beata Mater, animam pertransivit. Alioquin non nisi eam pertransiens, carnem filii tui penetraret. Et quidem post aquam emisit Spiritum tuus ille Jesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit: ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat avelli.

℟. Jesum bajulantem sibi Crucem: * Sequebatur turba Mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum.

℣. Filiæ Jerusalem super vos ipsas flete, & super filios vestros. Sequebat.

Lectio v.

TUam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immeritò prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, & pertingens usque ad divisionem animæ, & spiritus: Mulier ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, Servus pro Domino, Discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodò non tuã affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra, licèt saxea, licèt ferrea pectora sola recordatio scindit?

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus.

℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat autem.

Lectio vi.

NOn miremini, Fratres, quòd Maria Martyr in anima fuisse dicatur,

tur. Miretur, qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quòd sine affectione fuissent. Longè id fuit à Mariæ visceribus, longè sit à servulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuò resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatiẽtem, quàm Mariæ filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit? fecit illud charitas, qua majorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathæa: * Petiit Corpus Jesu, quod de Cruce depositum: * Suo complexu Mater excepit.

℣. Dolens Sunamitis sinu, & genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit Corpus Jesu, quod de Cruce depositum.

Gloria Patri. Suo.

In iii. Nocturno.

Aña. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatam.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationē meam cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meā.

Protexisti me à conventu malignātium: * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittem in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbāt eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Læ-

Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri, &c.

Aña. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatam.

Aña. Anima mea turbata est valdè, sed tu Domine usque quò.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Dñe., quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè: * sed tu Domine usque quò?

Convertere Domine, & eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me om-

omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei:* convertantur, & erubescant valdè velociter.

Gloria Patri, &c,

Aña. Anima mea turbata est valdè; sed tu Domine usque quò.

Aña. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Psalmus 45.

DEus noster refugium, & virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerũt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Con-

Conturbatæ ſunt Gentes ; & inclinata ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcum : * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram : * auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & ſcuta comburet igni.

Vacate , & videte, quoniam ego ſum Deus : * exaltabor in Gentibus , & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiſcum : * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Gloria Patri, &c.

Aña. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

℣. Per te ſalutem hauriamus Virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Chriſti

Lectio S. Evangelii ſecund. Joann.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo tempore: Stabant autem juxta Crucem Jeſu Mater ejus , & Soror Matris ejus Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Hom. S. Ambr. Ep.

De Inſt. Virg. c. 7.

STabat juxta Crucem Mater , & fugientibus Viris ſta-

ſtabat intrepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jeſu, quæ animũ non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quæ ſciebat omnibus futuram Redemptionẽ. Spectabat non degeneri Mater ſpectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce filius, Mater ſe perſecutoribus offerebat.

℟. Quis tibi ſenſus fuit, ò Mater dolorum: * Dum Joſeph ſindone filium tuum involvit, & poſuit eum in monumento.

℣. Conſiderate, & videte, ſi eſt dolor, ſicut dolor meus: Dum Joſeph.

Ex ejuſdem Epiſt. 25. ad Eccleſ. Vercell. propè fin.

Lectio viii.

MAria Mater Domini ante Crucem filii ſtabat. Nullus me hoc docuit, niſi Sanctus Joannes Evangeliſta. Mundum alii concuſſum in Paſſione Domini conſcripſerunt; Cœlum tenebris obductum, refugiſſe Solem, in Paradiſum Latronem, ſed poſt piam confeſſionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerũt, quemadmodũ in Cruce poſitus Matrem appellaverit. Pluris pu-

putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod Regnum Cæleste donabat. Nam si religiosum est, quod Latroni donatur venia, multò uberioris pietatis ést, quod à filio Mater tanto affectu honoratur.

℟. In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio, & benedictio.

℣. Ave Princeps Generosa, Martyrumque prima rosa, Virginumque Lilium. Ut perficiatur.

Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio ix. Homil. Dominicæ occurrentis.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, & per Horas.

Aña. QUò abiit Dilectus tuus, ò pulcherrima Mulierum?

Quo declinavit Dilectus tuus, & quæremus eum tecum?

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Laudibus.*

Aña. Recedite à me, amarè flebo, nolite incumbere, ut consolemini me.

Aña. Non est species, neque decor, & vidimus eum, &

non

non erat aſpectus.

Aña. A planta pedis uſque ad verticem capitis non eſt in eo ſanitas.

Aña. Fulcite me floribus, ſtipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Thr. 2.

CUI comparabo te? vel cui aſſimilabo te, Filia Jeruſalem? Cui exæquabo te, & conſolabor te, Virgo filia Sion? Magna eſt velut mare contritio tua.

Hymnus.

SUmmæ Deus clementiæ
Septem Dolores Virginis,
Plagiſq; JeſuFilii
Fac ritè nos revolvere.

Nobis ſalutem cōferant
Deiparæ tot lachrymæ,
Quibus lavare ſufficis
Totius Orbis crimina.

Sit quipque Jeſu vulnerum
Amarà contemplatio,
Sint, & Dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia.

JESU, tibi ſit gloria,
Qui paſſus es pro Servulis
Cum Patre, & almo Spiritu
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.

℟.

℟. Fac nos gaudere in Regno Cœlorum.

Ad Benedictus.

Aña. Venite ascendamus ad Montem Domini, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

ORATIO.

DEus, in cujus Passione, secundùm Simeonis Prophetiam, dulcissimam animam Gloriosæ Virginis, & MatrisMariæ doloris gladius pertransivit: Concede propitius, ut qui dolores ejus venerando recolimus, Passionis tuæ effectum fœlicem consequamur. Qui vivis, & regnas, & c.

Ad Primam.

Aña. Quò abiit, *ut suprà.*

Ad Hymn. Horar.

Jesu, tibi sit gloria. Qui passus es pro Servulis, & c.

℟. Christe FiliDei vivi,& c.

℣. Qui passus es propter nostram salutem,& c.

Ad Tertiam.

Aña. Recedite à me, &c. *ut suprà.*

Capitulum.

Cui comparabo, &c.

℟.*br.* O vos omnes: * Qui transitis per viam.

℣. Attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus. Qui transitis.

Gloria Patri. O vos omnes.

℣. Defecerunt præ lachrymis oculi mei.

℟. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam.

Aña. Non est ei species, & c. *ut suprà.*

Capit. Thr. 1.

PLorans ploravit in nocte, & lachrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

℟. *breve.* Defecerunt: * Præ lachrymis oculi mei.

℣. Cõturbata sunt omnia viscera mea. Præ lachrymis.

Gloria Patri. Defecerunt.

℣. Fasciculus myrræ. Dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam.

Aña. Fulcite me floribus, & c.

Capitul. Thr. 2.

DEduc quasi torrentem lachrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *brev.* Fasciculus myrrhæ: Dilectus meus mihi.

℣. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus meus mihi.

Gloria Patri. Fasciculus.

℣. Anima mea liquefacta est.

℟. Ut dilectus locutus est.

In secundis Vesperis,

ris, omnia quæ in primis.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat.

Aña. Oppressit me dolor, & facies mea intumuit à fletu, & palpebræ meæ caligaverunt.

ORATIO.

Deus, in cujus Passione, *ut suprà 29.*

Fit Commem. Dominicæ.

HISPA-

HISPANIARUM.

S*Acr. Rituum Congregatio piis, ènixiſque Sereniſsimi Regis Catholici inſtantiis per Eminentiſsimum, & Reverendiſsimum Dominum Cardinalem Belluga relatis benignè annuens, ſingulis annis Feſtum cum Officio, & Miſſa B. M. V. Septem Dolorum, iiſdem modo, & forma, quibus à Fratribus Ordinis Servorum B. M. V. Dominica III. Septembr. celebratur, in omnibus etiam Hiſpaniarum Regnis ſub ritu duplici celebrari poſſe cenſuit, ſi SSmo. Dño. noſtro viſum fuerit die* 17. *Septembris* 1735.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis SSmo. D. N. relatione, Sanctitas ſua benignè annuit die 20. *ejuſdem menſis, & anni* 1735.

A. F. Card. Zondadari,
P. Præf.

Loco ✠ Sigilli.

J. Patr. Hieroſolymit.
S.R.C.Secretarius.